

РЕШЕНИЕ

№ 1645

гр. София, 14.03.2022 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, Второ отделение 28 състав,
в публично заседание на 23.02.2022 г. в следния състав:

СЪДИЯ: Антони Йорданов

при участието на секретаря Наталия Дринова, като разгледа дело номер **5397** по описа за **2021** година докладвано от съдията, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по реда на чл. 145 и сл. от Административно-процесуалния кодекс /АПК/ във връзка с чл. 38, ал. 6 от Закона за защита на личните данни /ЗЗЛД/.

Делото е образувано по повод жалба на [фирма] ЕИК 20011739 от [населено място], жалба на [фирма], ЕИК[ЕИК] от [населено място] и жалба на [фирма], ЕИК[ЕИК], [населено място].

Оспорва се Решение № ППН-01-455/2019г. от 29.04.2021г. на Комисията за защита на личните данни /КЗЛД/, с което:

по т. 1 се обявява жалба с рег. № ППН-01-455/13.05.2019г. от М. П. С. за основателна по отношение на [фирма], [фирма] и [фирма];

по т. 2 на основание чл. 42, ал. 9 от ЗЗЛД (редакция ДВ, бр. 81 от 2011 г.) да налага на [фирма] с ЕИК[ЕИК], със седалище и адрес на управление [населено място], п. к. 4023, ж. к. Т., [жилищен адрес] в качеството му на администратор на лични данни, административно наказание - имуществена санкция в размер от 2000 (две хиляди лева), за нарушение на чл. 24, ал. 2 от ЗЗЛД (отм.);

по т. 3 на основание чл. 42, ал. 9 от ЗЗЛД (редакция ДВ, бр. 81 от 2011 г.) налага на [фирма] с ЕИК[ЕИК], със седалище и адрес на управление [населено място], район К. поляна, ж. к. Факултета, ул. 307, № 11 в качеството му на обработващ лични данни, административно наказание - имуществена санкция в размер от 3500 (три хиляди и петстотин лева), за нарушение на чл. 24, ал. 6 от ЗЗЛД (отм.);

по т. 4 на основание чл. 38, ал. 2 от ЗЗЛД (редакция ДВ, бр. 81 от 2011 г.)

налага на [фирма] с ЕИК[ЕИК], със седалище и адрес на управление [населено място], [улица], в качеството му на администратор на лични данни, задължително предписание, да бъдат въведени правила за текущ контрол по отношение на изпълнението на техните изисквания за идентификация от подизпълнителите, обработващи или администратори, с които сключват договор за предоставяне на стоки и услуги от името на [фирма], за нарушение на чл. 23, ал. 1 от ЗЗЛД (отм.);

по т. 5 определя срок за изпълнение на задължителното предписание от [фирма], един месец от влизане в сила на решението.

Въведени са твърдения за незаконосъобразност на обжалвания административен акт, поради противоречието му с материалния закон и нарушение на процесуалните правила. Счита се, че решението на Комисията е немотивирано, постановено без да са събрани и обсъдени всички релевантни за случая доказателства. По същество твърденията са, че [фирма] не е администратор на лични данни, не е обработващ лични данни и не е разполагал с личните данни на жалбоподателя С., както и че не е бил длъжен да предприема необходимите технически и организационни мерки. Твърди се, че [фирма] не е нарушило ЗЗЛД и Регламент (ЕС) 2016/679 доколкото по силата на сключен договор с абонат е имала право да обработва неговите лични данни и да предоставя същите на трети лица. [фирма] въвежда твърдения за нищожност на решението на КЗЛД, твърди още, че не е установено дружеството да е обработвало лични данни на С., дружеството не е „обработващ лични данни“ по см. на чл. 17, ал. 2 от ЗЗЛД и в този смисъл не е извършено нарушение на закона, като по преписката не били събрани доказателства за такава.

Оспорващите молят за отмяна на Решение № ППН-01-455/2019г. от 29.04.2021г.

В съдебно заседание пред Административен съд София - град, оспорващият [фирма], се представлява от юрк. З., който поддържа жалбата на заявените основания.

Жалбоподателите [фирма] и [фирма] за съдебно заседание редовно призовани, не изпращат представители.

Ответникът - Комисия за защита на личните данни се представлява от юриск. А., който моли за отхвърляне на жалбите.

Заинтересованата страна - М. П. С. - редовно призован за днешното съдебно заседание по реда на чл. 18а, ал. 9 от АПК, не се явява, не изпраща представител.

Административен съд – София град, след като обсъди доводите на страните и прецени по реда на чл.168 ал.1 АПК събраните и приети по делото писмени доказателства и законосъобразността на оспорвания административен акт като цяло, приема за установено от фактическа и правна страна следното:

Жалбите са е подадени от надлежни страни – адресат на акта, за които е налице и пряк и непосредствен интерес от обжалването. Жалбите са предвид което съдът приема, че жалбите са процесуално допустима за разглеждане.

Разгледани по същество жалбите са неоснователни при следните съображения:

От представените по делото доказателства се установява, че административното производство е било образувано по повод на жалба рег. № ППН-01-455/13.05.2019г., подадена от М. П. С.. Твърденията в жалбата били за нарушение на правата му по ЗЗЛД от [фирма], чрез неправомерно регистриране на негово име и без негово знание на 3 (три) броя предплатени карти. М. С. установил обработването на личните му данни за регистрирана на негово име предплатена карта с номер [ЕГН] на

08.05.2019г., когато бил повикан за разпит в 4-то РПУ, [населено място]. От длъжностното лице установил, че на негово име, без негово знание и съгласие, е регистрирана предплатена карта с номер [ЕГН]. В хода на водена между жалбоподателя и мобилния оператор кореспонденция, С. установил, че на негово име са регистрирани общо три броя предплатени карти.

Със становище рег. № ППН-01-455#3/12.07.2019г., [фирма] е депозирал отговор на жалбата на С., в което е посочено, че на името на жалбоподателя са регистрирани 3 предплатени карти с номера: +xx, xx и xx на дата 18.05.2018г. и дати на deregистрации на картите 23.06.2019г. и 07.07.2019г. Посочено е, че регистрацията на трите карти е извършена от подизпълнител на [фирма], [фирма], за което дружествата имат сключен договор от 05.02.2010г. Бланките за регистрация на предплатените карти обаче не са открити в архивите на дружеството, тъй като не са предадени от дилъра, в нарушение на процедурата, уредена в договора с подизпълнителя. Договорът, сключен с обработващия лични данни - [фирма] съдържа детайлни разпоредби, които налагат строги изисквания по отношение на защитата на личните данни на клиентите на дружеството и дружеството полага константни усилия да осъществява ефективен контрол върху изпълнението на тези договори. Тези разпоредби включват подробни правила за идентификация на физическите лица, при регистрация на картите, инструкции по отношение на попълване, съхранение и предаване на бланките и конкретна процедура, в това отношение. Допълнително, дилърът разполага с ясно разписани инструкции за работа със системите на дружеството, управление на паролите за достъп и др. Считат, че [фирма] е създадо добра организация на работата, която позволява гладко протичане на процесите при регистрация. В допълнение към тези процедура и ясни изисквания към дейността и с оглед необходимостта от постоянно повишаване на мерките за осигуряване сигурността на данните, сочат, че компанията е предприела и допълнителни мерки в отношенията си с дилърите на предплатени карти: на дилърите са изпратени изрични, повторни инструкции по отношение процеса на регистрация и изискванията на дружеството, свързани със събиране на бланките за регистрация на предплатени карти. Като доказателства за последното била приложена кореспонденция от месец януари и месец май 2018 г., свързана и с приложението на Регламент (ЕС) 2016/679 на Европейския парламент и на Съвета от 27 април 2016 година относно защитата на физическите лица във връзка с обработването на лични данни и относно свободното движение на такива данни и за отмяна на Директива 95/46/ЕО.

Допълнително е въведено съображение, че данните на г-н С. са обработени от дружеството в контекста на нормалната му търговска дейност - а именно предоставяне на електронни съобщителни услуги. Договорът за предплатена услуга не е писмен, а се сключва въз основа на общи условия за предоставяне на услугата и чрез извършване на определени конклюдентни действия - закупуване/активация на предплатена карта. Такова разграничение категорично се прави и от специалната нормативна уредба на електронните съобщения. Законът за електронните съобщения (ЗЕС) борави с понятията „абонат“ и „потребител“.

Със становище рег. № ППН-01-455#22(19)/02.04.2020г. от мобилния оператор е обяснено, че между А 1 България ЕАД и ЕТ Ф. М. - Червена джунгла няма сключен договор, а едноличният търговец е в директни отношения с подизпълнителя [фирма], което ставало ясно от приложените към административната преписка договор за обработка на данни от 03.09.2018г. Посочено е, че данните на жалбоподателя са

въведени в системата на А 1 от служител в кол център, поел обаждането на регистратора е код 037396. Кодът за регистрация 037396 е предоставен на дистрибутора [фирма], за ползване от негов подизпълнител, в случая ЕТ Червена джунгла Ф. М.. В системите на А 1 като ползвател на кода фигурира [фирма], което е видно от системните екрани за регистрация на картите, предоставени по преписката.

Считат, че в конкретния случай, е налице продажба на предплатени пакети, при нарушаване на изискванията за това - не е съставена или ако е съставена не е предадена на А1 регистрационна форма. Нарушението е в резултат на действия и бездействия на подизпълнителя на Х. - ЕТ Червена Джунгла Ф. М., както и в резултат на липса на контрол от страна на Х., който не е наложил на своите подизпълнители правилата за работа, съдържащи се в договора с А1.

С писмо изх. № ППН-01-455#4/13.12.2019г. [фирма] е уведомено на основание чл. 26 от АПК за образуваното административно производство, като на дружеството е предоставена възможност за изразяване на становище и предоставяне на относими към случая доказателства. Такова е депозирано, в което е посочено, че дружеството не обслужва крайни клиенти и съответно не носи отговорност за попълването на заявления за предоставяне на предплатена сим-карта, както и, че дружество единствено регистрира обекти като места, където могат да се закупят предплатени сим-карти, като телекомуникационната компания и дава оторизационен код за регистрация, с който съответния търговски обект може да извършва регистрации на предплатени сим-карти. Счита, че отговорността за спазване на изискванията е на търговските обекти предлагащи услугата на крайните потребители, а не на [фирма], тъй като негово задължение по договор е да намира търговски обекти (търговци), които искат да предоставят мобилни услуги чрез някой от телекомуникационните оператори, а не да предлага съответните услуги директно на крайните потребители, което било видно от Договора от 15.02.2010 . чл. 12.2. буква б) където е посочено: „Продава предплатени пакети „П.“ на други търговци с цел препродажбата им на крайни потребители“. Счита, че за [фирма] не възниква задължение да сверява данните от документ за самоличност и предоставените данни. Според [фирма] вината за не предприемане на подходящи технически и организационни мерки в конкретния случай е на администратора на лични данни ([фирма]), който не е разписал достатъчно ефективна процедура за защита на личните данни и не е разписал процедура по защита на личните данни по отношение на клиентите на телекомуникационни услуги, предоставяни от същия, към която да се придържа обработващият лични данни, която да защитава интереса на субектите на данни в достатъчна степен. Становището е, че администраторът на лични данни не е създал достатъчно защитена система за защита на личните данни и процедурата за закупуване на предплатена сим-карта в случая е следната: [фирма] предоставя па [фирма] набор от кодове чрез I. - система, която по своята същност е уеб- базирано приложение. Тези кодове се предоставят на търговец, който при закупуване на сим-карта от краен потребител използва този код, за да я регистрира. Считат, че „Х.“ не извършва фактическата регистрация, тъй като същата се извършва от служителите в съответните търговски обекти.

На проведеното заседание на Комисията на 12.02.2020г. жалбата е приета за процесуално допустима, като страни са конституирани – жалбоподател М. С. и ответни страни - [фирма] и [фирма]. Конституиран като ответник е и [фирма], като е открито заседание е повторено на 09.06.2020г. и 16.12.2020г. с призоваване на

страните. На последното заседание Комисията е предложила проект за решение, обективиран в протокол № 53/16.12.2020г. и детайлизирано в диспозитива на Решение № ППН-01-455/2019г. от 29.04.2021г.

Прието е, че [фирма] е администратор на лични данни. [фирма], като предприятие по смисъла на Закона за електронните съобщения, предоставящо електронни съобщителни услуги, има сключен с [фирма] договор за дистрибуция на предплатени продукти и услуги на [фирма], сега [фирма] от 15.02.2010г. Предвид т. 12.2 от договора сключен между [фирма] и [фирма], в който е предоставена възможност на [фирма] да продава предплатени карти на други търговци, с цел препродажбата им на крайни потребители.

От друга страна [фирма] е сключил договор за съвместна с [фирма] от 02.05.2012г. Съгласно чл. 1, ал. 1 от същият договор, търговецът ([фирма]) се задължава да извършва от името и за сметка на [фирма] събиране на лични данни за идентифициране на потребителите на предплатени услуги. Прието е, че [фирма] е обработващ на лични данни.

Предвид сключения договор от 15.02.2010г. за дистрибуция между „А 1 България ЕАД и [фирма] и т. 2.1.4 от анекс от 02.05.2012г. към същия договор, съгласно която дистрибуторът се задължава да „е регистриран като администратор на лични данни по Закона за защита на личите данни за целите не събирането и обработването на данни на потребителите по тази анекс и договора, съгласно изискванията на действащото законодателство в Република България, е направен извода, че [фирма] е администратор на лични данни.

Установено е, че мобилният оператор е предоставил код за регистрация 037396 на дистрибутора Х., който от своя страна го е предоставил за ползване на подизпълнителя [фирма]. Установено е, че именно с код за достъп 037396 е извършена регистрацията в системите на А 1 България ЕАД на процесите три предплатени карти. Установено е още, че от мобилния оператор на 12.2016г. са предоставени на [фирма] 5000 бр. карти, съгласно опаковъчен лист /експедиционна бележка 81041234/09.12.2016г. със серийни номера от 893490199080624422 893490199080629421, сред които номера са и регистрираните три предплатени карти.

Прието е, че събирането и употребата на личните данни за целите на регистрирането на предплатени карти на името на жалбоподателя, както и употребата им за целите на обвързване на физическото лице, като клиент и ползвател на услугата, представлява обработване на лични данни.

Прието е, че обработването е извършено на 18.05.2018 г. - преди да започне прилагането на Регламент 2016/679, поради което приложим е Законът за защита на личните данни в приложимите му редакции - ДВ, бр. 7 от 2018 г.

Установено е, че М. С. не е изразил съгласие за получаването на тези мобилни услуги, а ответниците не са представили доказателства, които да свидетелстват за изразяване на воля от страна на С. за обработване на личните му данни за посочената услуга, поради което личните му данни са неправомерно обработени.

Прието е, че администраторът на лични данни е допуснал нарушение на разпоредбата на чл. 23 от ЗЗЛД (отм.) - изразяващо се в това, че в качеството си на администратор на лични данни не е упражнил контрол за спазване на предвидените в „Процедурата за регистрация на потребители“ (чл. 14.2.1 и 2, чл. 15 и 17) технически и организационни изисквания при обработването на личните данни от страна на обработващ лични данни.

Установено е, че данните на жалбоподателя в обем три имена и ЕГН са съхранени в системата на мобилния оператор, предвид което макар данните да не са събрани от мобилния оператор, а от [фирма] за мобилния оператор е налице задължението по чл. 23, ал. 1 от ЗЗЛД (отм.). По преписката са налични разписани от оператора договори, приложения, в които са включени мерки за защита на личните данни, които в конкретния случай не са приложени, а се явяват само формални, доколкото не са спазени по отношение на процесния договор.

Предвид установеното е прието, че на мобилния оператор следва да бъде издадено задължително предписание, да въведе правила за текущ контрол по отношение на изпълнението на въведените изисквания за идентификация от подизпълнителите, обработващи или администратори, с които сключват договор за предоставяне на стоки и услуги от името на [фирма].

Доколкото [фирма] се явява обработващ лични данни, същият е нарушил разпоредбата на чл. 24, ал. 6 от ЗЗЛД в относимата редакция. Процесите три предплатени карти са регистрирани в системата на „А 1 България“ от подизпълнител с код 037396, който е даден за ползване на [фирма] от Х.. Едноличният търговец е обработил личните данни чрез действия по събирането им (които не са предоставени от С.) и употребата им за извършване на регистрацията (посочването на личните данни в системата на А 1 България ЕАД, с цел С. да бъде обвързан като титуляр на услугите). Търговецът е извършил същинската регистрацията, като обаче не са предоставени регистрационните форми, които се изискват, съгласно договора, сключен между мобилния оператор и [фирма]. Комисията установила от обясненията на едноличния търговец, че при него липсват организационни и технически мерки, че държи и съхранява личните данни в собствената си къща и в резултат на продажбата на същата са изчезнали и документи, които касаят фирмената му дейност, включително доказващи законосъобразността на обработваните от него лични данни.

Прието е, че [фирма] е нарушил разпоредбата на чл. 24, ал. 2 от ЗЗЛД(отм.), съгласно която „в случаите, когато обработването на лични данни не се извършва от администратора той е длъжен да определи обработващ на данните и да осигури достатъчни гаранции за тяхната защита“.

Установено е, че Х. е определил обработващ данните - [фирма], но не е определил каквито и да било гаранции за защита на данните. По преписката не били предоставени доказателства за разписани правила, които по някакъв начин да е видно, че Х. задължават [фирма] да спазва определено правила при регистрацията на предплатени карти, не са предоставени никакви доказателства, от които да е видно, че Х. е осъществявал някакъв контрол на [фирма], за да установи спазват ли се задълженията, разписани в чл. 4, ал. 1, 2 и 3 от договора от 02.05.20102 г., а именно търговецът се задължава да предава ежеседмично на Х., събраните оригинали на заявления, чрез двустранно подписано констативни протоколи, като търговецът ([фирма]) няма право да запазва каквито и да било заявления или документи на потребители и да поддържа бази данни или да съхранява информация касаеща информация за регистрирал се потребител.

При гореизложените съображения е постановено оспорваното Решение № ППН-01-455/2019г. от 29.04.2021г. на КЗЛД.

При горните фактически установявания съдът формира следните правни изводи:

Съгласно чл. 6, ал. 1 ЗЗЛД, КЗЛД е независим държавен орган, който осъществява защитата на лицата при обработването на техните лични данни и при осъществяването на достъпа до тези данни, както и контрола по спазването на този закон. Тази своя функция комисията осъществява упражнявайки предоставени от закона правомощия, посочени в чл. 10, ал. 1 ЗЗЛД. Този административен орган е оправомощен да разглежда жалби срещу актове и действия на администраторите, с които се нарушават правата на физическите лица по този закон, както и жалби на трети лица във връзка с правата им по този закон - чл. 10, ал. 1 във вр. с чл. 57 от Регламент (ЕС) 2016/679. За реализирането на тези правомощия законодателят е предвидил правомощия на комисията като колективен орган /чл. 38 ЗЗЛД/. Съгласно чл. 7, ал. 1 ЗЗЛД комисията е колегиален орган и се състои от председател и 4-ма членове, като според чл. 9, ал. 3 ЗЗЛД решенията на комисията се вземат с мнозинство от общия брой на членовете ѝ. В конкретния случай оспореното решение е прието на заседание на комисията, проведено на 16.12.2020г., на което са присъствали трима членове, с единодушие, като същите са подписали оспорения акт /чл. 7, ал. 1 ЗЗЛД във връзка с чл. 4, ал. 1 във вр. с чл. 8 от Правилника за дейността на КЗЛД и нейната администрация/.

Спазена е установената писмена форма като оспореното решение съдържа изискуемите по силата на чл. 59, ал. 2 АПК реквизити, доколкото приложимият специален закон – ЗЗЛД не съдържа специални изисквания към формата и съдържанието на акта.

При постановяване на оспорения акт по отношение на [фирма], [фирма] и [фирма] не са допуснати нарушения на административнопроизводствените правила, които да бъдат квалифицирани като съществени и да мотивират отмяната му само на това основание. Производството е започнало по писмено искане на физическо лице, съдържащо оплакване за нарушаване правата му по ЗЗЛД, т. е. искането е от компетентността на комисията, разпределено е на съответната дирекция за изготвяне на становище по допустимостта и основателността, изискано е становище на лицето, срещу които е подадена жалбата за нарушаване на правилата за обработване и съхраняване на лични данни, комисията се е произнесла по редовността и допустимостта на искането в заседание на 12.02.2020г., страните са уведомени за насроченото отрито заседание за разглеждане на жалбата по същество като им е дадена възможност да се запознаят със събраните по преписката доказателства и да изразят становище по тях.

По отношение на съответствието с материалноправните разпоредби на закона по см. на чл. 146, т. 4 от АПК съдът съобрази следното:

Казано по-горе бе, че административното производство е било валидно започнато по жалба от заинтересовано лице. Законодателят не е въвел конкретни изисквания, на които следва да отговаря лицето, подател на жалбата. Напротив – използван е изразът „всяко лице“, т.е. техните лични данни могат да бъдат обработени незаконосъобразно и в случай, че лицето е било абонат на оператор и е продължило обработването на неговите лични данни, след като не е изразил съгласие за продължаване на договора за

ползване на услугите.

Считано от 25.05.2018г. се прилага ОРЗД, който има пряко действие. Административният акт е постановен на 29.04.2021г. и е съобразен с действащия към този момент материален закон.

Според определението на чл.6, ал.1 от ЗЗЛД Комисията за защита на личните данни, е независим надзорен орган, който осъществява защитата на лицата при обработването на техните лични данни и при осъществяването на достъпа до тези данни, както и контрола по спазването на Регламент /ЕС/ 2016/679 и на този закон. Комисията изпълнява задачите по чл.57 от Регламент (ЕС) 2016/679 /чл.10, ал.1 от ЗЗЛД/ и упражнявайки предоставените ѝ от закона правомощия посочени в чл.10, ал.2 от ЗЗЛД.

По делото се установява, че [фирма] и [фирма] са администратори на лични данни, а [фирма] е обработващ лични данни, съгласно сключените и представени по административната преписка договори. Заинтересованата страна М. С. е физическо лице.

Съгласно чл.4 от Регламента „лични данни“ означава всяка информация, свързана с идентифицирано физическо лице или физическо лице, което може да бъде идентифицирано („субект на данни“); физическо лице, което може да бъде идентифицирано, е лице, което може да бъде идентифицирано, пряко или непряко, по-специално чрез идентификатор като име, идентификационен номер, данни за местонахождение, онлайн идентификатор или по един или повече признаци, специфични за физическата, физиологичната, генетичната, психическата, умствената, икономическата, културната или социална идентичност на това физическо лице, а „обработване“ означава всяка операция или съвкупност от операции, извършвана с лични данни или набор от лични данни чрез автоматични или други средства като събиране, записване, организиране, структуриране, съхранение, адаптиране или промяна, извличане, консултиране, употреба, разкриване чрез предаване, разпространяване или друг начин, по който данните стават достъпни, подреждане или комбинирание, ограничаване, изтриване или унищожаване.

Обработването на лични данни е допустимо в конкретно посочени в чл. 6 от Регламент (ЕС) 2016/679 случаи, а именно: обработването е необходимо за изпълнение на нормативно установено задължение на администратора на лични данни; физическото лице, за което се отнасят данните, е дало изрично своето съгласие; обработването е необходимо за изпълнение на задължения по договор, по който физическото лице, за което се отнасят данните, е страна, както и за действия, предхождащи сключването на договор и предприети по негово искане; обработването е необходимо, за да се защитят животът и здравето на физическото лице, за което се отнасят данните; обработването е необходимо за изпълнението на задача, която се осъществява в обществен интерес; обработването е необходимо за упражняване на правомощия, предоставени със закон на администратора или на трето лице, на което се разкриват данните; обработването е необходимо за реализиране на законните интереси на администратора на лични данни или на трето лице, на което се разкриват данните, освен когато пред тези интереси преимущество имат интересите на физическото лице, за което се отнасят данните.

От данните по делото се установява, че [фирма], ЕТ „Червена джунгла – Ф.

М.“и [фирма] са обработвали личните данни на М. С., съставляващи три имена и ЕГН във връзка с регистрирани 3 предплатени карти с номера: +359886726107, +359889087480 и +359885348152 на дата 18.05.2018г. и дати на дерегистрации на картите 23.06.2019г. и 07.07.2019г. Установява се, а и не се спори, че С. не е предоставил личните си данни, както и че не е бил съгласен с обработването им.

Съгласно чл.38, ал.3 от ЗЗЛД Комисията се произнася с решение, като може да приложи мерките по чл. 58, параграф 2, букви "а" – "з" и "й" от Регламент (ЕС) 2016/679 или по чл. 80, ал. 1, т. 3, 4 и 5 и в допълнение към тези мерки или вместо тях да наложи административно наказание в съответствие с чл. 83 от Регламент (ЕС) 2016/679, както и по глава девета.

С оспореното решение са наложени имуществени санкции както следва:

- на [фирма] в качеството му на администратор на лични данни за нарушение на чл. 24, ал. 2 от ЗЗЛД (отм.) имуществена санкция в размер на 2000 лева.

- на [фирма] в качеството му на обработващ лични данни за нарушение на чл. 24, ал. 6 от ЗЗЛД (отм.) имуществена санкция от 3500 лева.

- на [фирма] в качеството му на администратор на лични данни, задължително предписание, да бъдат въведени правила за текущ контрол по отношение на изпълнението на техните изисквания за идентификация от подизпълнителите, обработващи или администратори, с които сключват договор за предоставяне на стоки и услуги от името на [фирма], за нарушение на чл. 23, ал. 1 от ЗЗЛД (отм.).

Съдът приема, че съобразно приложимото към случая право, в обстоятелствената част на решението на КЗЛД са изложените подробни съображения, които обосновават определената по вид и размер конкретна санкционна мярка – имуществена санкция. Административният акт съдържа точни и ясни мотиви за направения избор на най-ефективна, целесъобразна и съответна на принципа на пропорционалност мярка за констатираното нарушение. Обоснован е размерът на избраната мярка – имуществени санкции за ЕТ „Червена джунгла – Ф. М.“и [фирма] и задължително предписание за [фирма]. Взети са предвид изяснените по случая релевантни обстоятелства и нормативно установеният максимален размер на имуществената санкция. Изложените съображения от органа са последователни, логични и в съответствие с тежестта и продължителността на извършеното нарушение.

По отношение на задължителното предписание на [фирма], Комисията е констатирала, че мобилния оператор „А 1 България“ е предприел множество последващи действия, включително и изготвяне на нови правила, предвид което е счела, че на администратора да бъде издадено задължително предписание. КЗЛД има правомощия да даде задължително предписание, да определени срок за отстраняване на нарушението или да наложи административно наказание. Комисията действа в условията на оперативна самостоятелност като преценява кое от своите правомощия да реализира. Преценката се основава на съображенията за целенасоченост, целесъобразност и ефективност на решението, като следва да се постанови акт, който в най-пълна степен да защитава обществения интерес.

Правомощието да даде задължително предписание на администратора на лични данни касае ситуации, в които администраторът не е изпълнил свое задължение, който пропуск може да санира, като в предоставения му срок извърши пропуснатите действия и обективира изискваното от закона поведение. В случая и предвид събраните по преписката доказателства съдът намира, че това правомощие е упражнено правилно в съответствие с установената фактическа обстановка.

По отношение на наложените имуществени санкции съдът счита, че също съответстват на материалноправните предпоставки. Административният орган счел, че имуществената санкция ще има възпитателно въздействие и ще допринесе за спазване от страна на двамата търговци на установения правен ред, като при определяне на размера на наложена санкция е взето предвид, че нарушението не е първо за администратора [фирма]. Въпреки, че нарушението е първо за [фирма] се отчита факта, че дружеството е извършило регистрацията на предплатени карти, като не е предоставило необходимите регистрационни форми.

За установеното по несъмнен начин по жалба на засегнатото лице М. С. нарушение на чл. 24, ал.6 от ЗЗЛД от [фирма] е наложено предвиденото в санкционната разпоредба на чл. 42, ал. 9 от ЗЗЛД административно наказание за субекти на нарушението-ЮЛ -"имуществена санкция", която е индивидуализирана в размер на 3500 лева. Съгласно чл. 42, ал. 9 от ЗЗЛД, за други нарушения по този закон виновните лица се наказват с глоба или с имуществена санкция от 500 до 5000 лв. Съдът счита ангажираната отговорност на едноличния търговец за адекватна. От данните по делото се установява, че поведението на същият по никакъв начин не съответства на задълженията, вменени със ЗЗЛД, още повече, че събраните лични данни (при това не само на С.) са били изчезнали. Съдът счита, че правилно е отчетен характера и степента на нарушението и обществените отношения, които засяга, поради което наложената санкция над предвидения законов минимум е адекватна.

Аналогично и по отношение на администраторът [фирма]. Установено е, че дружеството не е изпълнило задължението си да осигури достатъчни гаранции за защита на личните данни на лицата, сключващи договори за мобилни услуги, в частност С. за предплатени карти с номера: +359886726107, +359889087480 и +359885348152. В същност не се установява по никакъв начин тези предплатени карти да са били правомерно регистрирани. Изпълнение на задължението за осигуряване на достатъчни гаранции за защита на личните данни не се изчерпва с чл. 4, ал. 1, 2 и 3 от договора от 02.05.2012г., сключен между „Х.“ и [фирма], в който е посочено, че търговецът се задължава да предава ежеседмично на Х., събраните оригинали на заявления, чрез двустранно подписано констативни протоколи, като търговецът ([фирма]) няма право да запазва каквито и да било заявления или документи на потребители и да поддържа бази данни или да съхранява информация касаеща информация за регистрирал се потребител. Друг правнообвързващ текст или правила между страните не е представен, липсват и доказателства Х. да е осъществявал някакъв контрол на [фирма] във връзка с личните данни. В случая правилно административният орган е

преценил, че издаването на задължителни предписания няма да постигне търсения ефект да защити в най-пълна степен обществения интерес. И обратното, налагането на имуществена санкция ще има предупредително и възпитателно въздействие и ще допринесе за спазване на установения правен ред.

С оглед изложеното съдът приема, че оспореното решение е постановено в съответствие с материалния закон и с целта на закона. Жалбите, като неоснователни, следва да бъдат отхвърлени.

Предвид изхода на делото и на основание чл.143, а3 от АПК, оспорващите следва да бъдат осъдени да заплатят на ответника сторените по делото разноски в размер на 100 /сто/ лева, представляващи юрисконсултско възнаграждение, определени по реда на чл.78, ал.8 /Изм. – ДВ, бр. 8 от 2017 г./ от ГПК, вр.чл.144 от АПК, вр.чл.37 от Закона за правната помощ и чл. 24 от Наредбата за заплащането на правната помощ.

Мотивиран така и на основание чл. 173, ал. 2 от АПК Административен съд София – град, II о., 28-ми състав

РЕШИ:

ОТХВЪРЛЯ жалба на [фирма] ЕИК 20011739, жалба на [фирма], ЕИК[ЕИК] от [населено място] и жалба на [фирма], ЕИК[ЕИК], [населено място] срещу Решение № ППН-01-455/2019г. от 29.04.2021г. на Комисията за защита на личните данни като неоснователни.

ОСЪЖДА [фирма] ЕИК 20011739, [фирма] и [фирма], ЕИК[ЕИК], да заплатят солидарно на Комисията за защита на личните данни сумата от 100лв. разноски за юрисконсултско възнаграждение.

Решението подлежи на обжалване чрез Административен съд София-град пред Върховен административен съд на РБ в 14-дневен срок от съобщаването му на страните.

Решението да се съобщи на страните чрез изпращане на препис от него по реда на чл.137 от АПК.

СЪДИЯ: